

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 1. An valeat restamentum, in quo propria testatoris anima hæres
instituitur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

CASUS LXVIII.

De testamento pio imperfecto, & legatis profanis in eo relictis &c.

Pimperlinus derepentè morbo correptus, cum periculum mortis instare animadverteret, Vigilantium Parochum suum vocari jubet; adest illicò Vigilantius, & confitenti ægroto aures præbet, post peractam Confessionem, rogat Vigilantium, ut in Charta annotet ea, quæ post suam mortem de re sua fieri vellet; Cùm autem nullos habeat hæredes, quos instituere teneatur, ita de suis rebus disponit: Bonorum meorum hæredem relinquo animam meam. Ecclesiæ Parochiali relinquo 1000. fl. totidem volo, ut in pauperes post meam mortem erogentur. 1000. fl. relinquo Pomponio cognato meo, quem hujus meæ ultimæ dispositionis etiam executorem volo; Fideli verò famulo meo 100. fl. relinquo, & totidem Sybillæ ancillæ culinariæ. Confecta scriptura, paulò post moritur Pimperlinus, post cujus mortem Vigilantius Parochus schedam à se scriptam consignat Pomponio executioni mandandam.

QUÆR. I. An valeat testamentum, in quo propria testatoris anima hæres instituitur?

QUÆR. II. Quid sentiendum sit pro utroque foro de valore scriptura à Vigilantio Parocho exarata?

QUÆR. III. An in testamento pio imperfecto valeant etiam legata profana in eo relictæ?

386 **A**D I. Q. videtur testamentum, quo quis animam suam hæredem instituit, invalidum esse, & nullum; quia testamentum nullum est, in quo nullus instituitur hæres, l. proxime 3. ff. de his quæ in

testament, inposito autem casu nullus à testatore hæres instituitur: ergo. Ita de hoc casu visum fuit quibusdam jurisperitis apud Molin *D. 134.* Sed

Dicendum est, tale testamentum subsistere, & validum esse. Ita sentiunt Molin. citt. Jul. Clarus *§. test. q. 6. vers. penult.* Covar. *de test. c. cum tibi 12.* alique commut. Ratio est, quia hoc testamentum non caret hæredis institutione; cum enim factum sit in piam causam, ipsa pia causa hæres instituitur; dum enim testator dicit; instituo hæredem animam meam, satis indicat, se causam piam ita instituere, ut quod de suis bonis, persolutis persolvendis, remanet, id insummi velit in pia opera, & in suffragium animæ suæ.

Accedit, quod ad valorem testamenti ad piam causam conditi, non sit necessaria hæredis institutio, ut cum communi docent Jul. Clarus citt. & Covar. quia in testamento in piam causam facto, ut valeat, non debent ea servari, quæ solo jure civili introducta sunt, ac requisita: Cum ergo testamentum Pimperlini ad piam causam factum sit, ut valeat, non indiget solemnitate à jure civili requisita. Unde

In dispositionibus ad pias causas sufficiunt duo testes, sive masculi, sive fœminæ, nec aliqua alia solemnitas in eis requiritur, quàm

quæ sufficit stando in solo naturali; ac gentium jure, prout statutum, ac definitum est in *C. relatum, 1. de testam.* & tenet communis DD. cum citt. AA.

Testamentum porrò in piam causam tunc fieri dicitur, quando pia causa hæres instituitur, vel substitutionis viâ ad causam piam devolvitur hæreditas; quando verò aliushæres instituitur, esto aliqua pia legata in testamento contenta relinquuntur, non dicitur testamentum conditum in causam piam, ut cum aliis notant Covar. *C. relatum 1. n. 2.* Molin. l. c. & Gam. *de ciff. 46. n. 2.*

Ad 2. Q. R. si ipse Parochus 387 scripturam illam exaravit, nullo alio teste præsentem, eum in foro externo non auditum iri; nam licet ad causam piam non requiratur juris civilis solemnitas, juxta *c. relatum 1. h. t.* nec ad ejus valorem opus sit testibus juxta communionem, & veriore sententiam, quando sufficienter constat de testatoris voluntate; ad fidem tamen faciendam, & ad probandum, quando alia non habetur probatio, duo vel tres testes requiruntur, nec sufficit unicus ut patet ex *C. licet universis de testib. C. veniens 10. & C. à nobis eod. tit.* ubi in *C. licet* hæc habentur. *Licet quedam sint causa, quæ plures, quàm duos exigant testes, nulla tamen est causa, quæ unius testimonio, quamvis legitimo, terminetur.*
Idque